

ZAGREB UZ MEĐUNARODNI DAN LJUDSKIH PRAVA

Moramo se učiti toleranciji i prihvatanju različitosti

Upovodu Međunarodnog dana ljudskih prava, 10. prosinca, sve pravobraniteljske institucije održale su zajedničku konferenciju za medije pod naslovom „Toleranca i hrvatsko društvo“. Pučka pravobraniteljica **Lora Vidović**, pravobraniteljica za ravnopravnost spolova, **Višnja Ljubičić**, pravobraniteljica za osobe s invaliditetom, **Anka Slonjsak** i pravobraniteljica za djecu **Mila Jelavić** upozorile su na pojave nesnošljivosti i nepoštovanja prava pojedinaca i grupa te uputile javnosti zajedničko priopćenje.

Toleranca nije formalno zalažanje za neke apstrakte pojmove, već praktična vrijednost za koje smo se kao društvo odijelili, a koja se pokazuje i riječima i djelima. Toleranca je stoga aktivno zauzimanje za poštivanje jednakih prava za sve neovisno jesu li žene ili muškarci, samohrani roditelji, osobe s invaliditetom, izvanbračni ili bračni parovi, hetero ili homoseksualne orijentacije, ove ili one nacije ili vjere. Svi smo mi različiti od drugih u nekom aspektu i svatko od nas po nečemu pripada nekoj manjini, pa svatko od nas može biti žrtvom predra-

suda i stereotipa – rečeno je tom prilikom.

Dogadjanja u 2013. pokazuju nam da je razina tolerancije za koju smo dosadašnjih godina mislili da je postignuta, ozbiljno dovedena u pitanje. Nasilje povodom dvoježitnih natpisa u Vukovaru, javni govor o pripadnicima LGBT manjine, starijim osobama, migrantima i strancima svjedoče o razvoju nesnošljivosti u Hrvatskoj. Jednako tako, neprihvativ i diskriminatoran govor javnih osoba, kao i napadi na simbole i bogomolje manjina ili pak na aktiviste gradanskih inicijativa, očit su dokaz da institucije i pojedinci u hrvatskome društvu nisu dovoljno učinili kako bi razvili načela tolerancije.

Prihvatanje različitih sposobnosti osoba s invaliditetom i puno poštivanje njihovih ljudskih prava u praksi znači obavezu društva da ukloni prepreke i osigura podršku i u tome smislu hrvatsko društvo treba prijeći s riječi na djela. Kao i drugim manjinama, osobama koje obavljaju aktivnosti zbog toga jer su slijepi, gluhi, gluhoslijepi, imaju teškoća u kretanju, imaju intelektualne ili psihosocijalne teškoće, važno je da ih drugi prvenstveno dožive i prihvate kao osobu, neovisno

o njihovoj teškoći. Nekad se smatralo kako su teškoće koje osoba ima, prirodno ograničenje nejzinih ljudskih prava, no danas znamo da ta prava ograničava upravo društvo zbog svoje neprilagodenosti različitim potrebama.

Netoleranca u ponašanju odraslih i prihvatanje agresivne komunikacije kao ubožajene u privatnom i javnom prostoru neizbjegno utječe na djecu što se odražava i kroz vršnjačko nasilje. Dok se agresivni ispad odraslih toleriraju, svjedoci smo netolerantnog odnosa odraslih prema djeci s problemima u ponašanju, uz zahtjeve za oštrijim kaznama. Nesnošljivost među djecom zbog nacionalnih, regionalnih, ekonomskih, svjetonazorskih razlika, neprihvaćanje i izoliranje romske djece, djece s teškoćama u razvoju, siromašne djece, napadi na mlade pripadnike seksualnih manjina – sve su to odrasti ponašanja odraslih i zabrinjavajući simptomi dugogodišnjeg nebrige društva i države za djecu i mlade.

Pravno uboličena načela tolerancije koja prihvataćemo kroz međunarodne dokumente o ljudskim pravima ne predstavljaju konačan civilizacijski doseg, već nešto na čemu se neprestanom mora raditi i o čemu građane treba kontinuirano

i sustavno poučavati. Stoga je potrebno da zaživi građanski odgoj u obrazovnom sustavu kako bi djeca od rane dobi stjecala znanja i vještine koje će im pomoći da se razviju u tolerante članove društva koji poštuju različitosti.

U stvaranju tolerantnog okružja, posebno je važna uloga javnih osoba, jer oni utječu na oblikovanje javnog mnjenja. U razvoju svijesti građana sve veću ulogu imaju mediji koji nas mogu učiti i navikavati na različitosti. Osnovna funkcija medija jest objektivno preraćenje zbiravanja te slobodno, kritičko preispitivanje društvenih kretanja i pojava. No, nedovjerno postoji specifična odgovornost novinara kada govore o temama vezanim za pojedine manjinske i ranjive skupine.

Toleranca je nužan preduvjet ostvarivanja ljudskih prava, što znači da kao pojedinci i pojedinice, ali i kao društvo ne toleriramo diskriminaciju, ne toleriramo govor mržnje i zločine iz mržnje, ne toleriramo homofobiju, ne toleriramo ksenofobiјu, ne toleriramo ništu jednu inicijativu i zahtjev da se nekome uskrste prava na slobodu, jednakost, ljubav i obitelj – zajednička je poruka sve četiri pravobraniteljice.

R. I.